

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 16ης Φεβρουαρίου 2012 (*)

«Κοινωνία της πληροφορίας – Δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας – Διαδίκτυο – Πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας – Επεξεργασία πληροφοριών αποθηκευμένων σε πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης μέσω του διαδικτύου – Θέση σε λειτουργία συστήματος φιλτραρίσματος των πληροφοριών αυτών προκειμένου να εμποδιστεί το να τεθούν στη διάθεση του κοινού ηλεκτρονικά αρχεία που προσβάλλουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας – Έλλειψη γενικής υποχρέωσης ελέγχου των αποθηκευμένων πληροφοριών»

Στην υπόθεση C-360/10,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως υποβληθείσα δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ από το rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2010, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Ιουλίου 2010, στο πλαίσιο της δίκης

Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

κατά

Netlog NV,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský (εισηγητή), R. Silva de Lapuerta, Γ. Αρέστη και D. Šváby, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Ιουλίου 2011,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM), εκπροσωπούμενη από τους B. Michaux, F. de Visscher και F. Brison, advocaten,
- η Netlog NV, εκπροσωπούμενη από τον P. Van Eecke, advocaat,
- η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Materne και J.-C. Halleux,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τη G. Palmieri, επικουρούμενη από τον S. Fiorentino, avvocato dello Stato,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τη C. Wissels,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον S. Ossowski,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον A. Nijenhuis και τη J. Samnadda,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς την ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των οδηγιών:
 - 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για

ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178, σ. 1)·

– 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10)·

– 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45, και διορθωτικά στις ΕΕ 2004, L 195, σ. 16, και ΕΕ 2007, L 204, σ. 27)·

– 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31), και

– 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ L 201, σ. 37).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) (στο εξής: SABAM) και της Netlog NV (στο εξής: Netlog), η οποία εκμεταλλεύεται μια πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης μέσω του διαδικτύου, σχετικά με την υποχρέωση της Netlog να θέσει σε λειτουργία ένα σύστημα φιλτραρίσματος των αποθηκευμένων στην πλατφόρμα της πληροφοριών προκειμένου να εμποδίζει το να τεθούν στη διάθεση του κοινού ηλεκτρονικά αρχεία που προσβάλλουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2000/31

3 Κατά την τεσσαρακοστή πέμπτη, την τεσσαρακοστή έβδομη και την τεσσαρακοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2000/31:

«(45) Οι εκ της παρούσας οδηγίας περιορισμοί της ευθύνης των ενδιάμεσων φορέων παροχής υπηρεσιών δεν θίγουν τη δυνατότητα επιβολής μέτρων ποικίλης φύσεως που μπορούν να συνίστανται ιδίως σε αποφάσεις δικαστηρίων ή διοικητικών αρχών, οι οποίες διατάσσουν την παύση ή πρόληψη τυχόν παραβάσεων, συμπεριλαμβανομένης της απομάκρυνσης παράνομων πληροφοριών ή της απενεργοποίησης της πρόσβασης σε αυτές.

[...]

(47) Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιβάλλουν γενική υποχρέωση ελέγχου στους φορείς παροχής υπηρεσιών. Αυτό δεν αφορά τις υποχρεώσεις ελέγχου σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, και ειδικότερα δεν θίγει τυχόν εντολές των εθνικών αρχών σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

(48) Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να απαιτούν από τους φορείς παροχής υπηρεσιών, οι οποίοι φιλοξενούν πληροφορίες τις οποίες παρέχουν οι αποδέκτες των υπηρεσιών τους, να ασκούν καθήκοντα μέριμνας τα οποία ευλόγως μπορούν να αναμένονται εκ μέρους των και τα οποία προσδιορίζονται στο εθνικό δίκαιο, προκειμένου να αποκαλύπτονται και να προλαμβάνονται ορισμένες μορφές παράνομης δραστηριότητας.»

4 Το άρθρο 14 της οδηγίας 2000/31, το οποίο επιγράφεται «Φιλοξενία», ορίζει:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση παροχής μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας η οποία συνίσταται στην αποθήκευση πληροφοριών παρεχομένων από έναν αποδέκτη υπηρεσίας, δεν υφίσταται ευθύνη του φορέα παροχής της υπηρεσίας για τις πληροφορίες που

αποθηκεύονται μετά από αίτηση αποδέκτη της υπηρεσίας, υπό τον όρο ότι:

α) ο φορέας παροχής της υπηρεσίας δεν γνωρίζει πραγματικά ότι πρόκειται για παράνομη δραστηριότητα ή πληροφορία και ότι, σε ό,τι αφορά αξιώσεις αποζημιώσεως, δεν γνωρίζει τα γεγονότα ή τις περιστάσεις από τις οποίες προκύπτει η παράνομη δραστηριότητα ή πληροφορία

ή

β) ο φορέας παροχής της υπηρεσίας, μόλις αντιληφθεί τα προαναφερθέντα, αποσύρει ταχέως τις πληροφορίες ή καθιστά την πρόσβαση σε αυτές αδύνατη.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όταν ο αποδέκτης της υπηρεσίας ενεργεί υπό την εξουσία ή υπό τον έλεγχο του φορέα παροχής της υπηρεσίας.

3. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τη δυνατότητα δικαστικής ή διοικητικής αρχής, σύμφωνα με τα νομικά συστήματα των κρατών μελών, να απαιτούν από τον φορέα παροχής υπηρεσιών να προβεί στην παύση ή στην πρόληψη παράβασης, ούτε θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίζουν διαδικασίες για την απόσυρση των πληροφοριών ή την απενεργοποίηση της πρόσβασης σε αυτές.»

5 Κατά το άρθρο 15 της οδηγίας 2000/31:

«1. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν στους φορείς παροχής υπηρεσιών, για την παροχή των υπηρεσιών που αναφέρονται στα άρθρα 12, 13 και 14, γενική υποχρέωση ελέγχου των πληροφοριών που μεταδίδουν ή αποθηκεύουν ούτε γενική υποχρέωση δραστηρίας αναζήτησης γεγονότων ή περιστάσεων που δείχνουν ότι πρόκειται για παράνομες δραστηριότητες.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να υποχρεώσουν τους φορείς παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας να ενημερώνουν πάραυτα τις αρμόδιες κρατικές αρχές για τυχόν υπόνοιες περί χορηγούμενων παρανόμων πληροφοριών ή δραστηριοτήτων που επιχειρούν αποδέκτες των υπηρεσιών τους ή να ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές, κατ' αίτησή τους, πληροφορίες που διευκολύνουν την εντόπιση αποδεκτών των υπηρεσιών τους με τους οποίους έχουν συμφωνίες αποθήκευσης.»

Η οδηγία 2001/29

6 Κατά τη δέκατη έκτη και την πενηκοστή ένατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2001/29:

«(16) [...] Οι κανόνες περί ευθύνης στο ηλεκτρονικό εμπόριο πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή μέσα στην ίδια προθεσμία με εκείνη που προβλέπεται για την [οδηγία 2000/31], δεδομένου ότι αποβλέπουν στη διαμόρφωση ενός εναρμονισμένου πλαισίου αρχών και ρυθμίσεων που αφορούν, μεταξύ άλλων, ορισμένα σημαντικά τμήματα της οδηγίας. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τους κανόνες περί ευθύνης της προαναφερόμενης οδηγίας.

[...]

(59) Ιδιαίτερα στο ψηφιακό περιβάλλον, οι υπηρεσίες των διαμεσολαβητών μπορούν να χρησιμοποιούνται όλο και συχνότερα από τρίτους για την προσβολή δικαιωμάτων. Σε πολλές περιπτώσεις οι διαμεσολαβητές έχουν μεγαλύτερη δυνατότητα να θέσουν τέρμα σ' αυτή την προσβολή. Επομένως, με την επιφύλαξη οποιωνδήποτε άλλων κυρώσεων και μέσων προστασίας, οι δικαιούχοι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα αίτησης ασφαλιστικών μέτρων κατά του διαμεσολαβητή ο οποίος διαπράττει για λογαριασμό τρίτου την προσβολή του προστατευόμενου έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου εντός δικτύου. Η δυνατότητα αυτή θα πρέπει να υφίσταται ακόμα και αν οι πράξεις του διαμεσολαβητή εξαιρούνται βάσει του άρθρου 5. Οι όροι και οι λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων θα πρέπει να καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών.»

7 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29:

«Τα κράτη μέλη παρέχουν στους δημιουργούς το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να

απαγορεύουν κάθε παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος.»

8 Το άρθρο 8 της οδηγίας αυτής ορίζει:

«1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες κυρώσεις και μέσα έννομης προστασίας έναντι της προσβολής των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της εφαρμογής τους. Οι κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές.

[...]

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι δικαιούχοι να μπορούν να ζητούν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των διαμεσολαβητών οι υπηρεσίες των οποίων χρησιμοποιούνται από τρίτο για την προσβολή δικαιώματος του δημιουργού ή συγγενικού δικαιώματος.»

Η οδηγία 2004/48

9 Η εικοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2004/48 έχει ως εξής:

«Με την επιφύλαξη παντός άλλου διαθέσιμου μέτρου, διαδικασίας και μέτρου αποκατάστασης οι δικαιούχοι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων κατά ενδιάμεσου οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας του δικαιούχου. Οι όροι και οι διαδικασίες για τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία των κρατών μελών. Όσον αφορά τις προσβολές του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων, προβλέπεται ήδη υψηλό επίπεδο εναρμόνισης με την οδηγία [2001/29]. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει συνεπώς να θίξει τη διάταξη του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας [2001/29].»

10 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/48:

«Η παρούσα οδηγία δεν θίγει:

α) τις κοινοτικές διατάξεις που διέπουν το ουσιαστικό δίκαιο διανοητικής ιδιοκτησίας, την οδηγία 95/46/EK [...] ή την οδηγία 2000/31/EK, εν γένει, και ειδικότερα τις διατάξεις των άρθρων 12 έως 15 της οδηγίας 2001/31/EK·

[...]»

11 Το άρθρο 3 της οδηγίας 2004/48 ορίζει:

«1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τα μέτρα, τις διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που απαιτούνται για τη διασφάλιση της επιβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που ρυθμίζονται με την παρούσα οδηγία. Τα εν λόγω μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης πρέπει να είναι θεμιτά και δίκαια, να μην είναι περίπλοκα και δαπανηρά άνευ λόγου και να μην προβλέπουν παράλογες προθεσμίες ούτε να συνεπάγονται αδικαιολόγητες καθυστερήσεις.

2. Τα εν λόγω μέτρα, διαδικασίες και μέτρα αποκατάστασης πρέπει επίσης να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά και να εφαρμόζονται κατά τρόπον ώστε να αποτρέπεται η δημιουργία εμποδίων στο νόμιμο εμπόριο και να προβλέπονται εγγυήσεις κατά της κατάχρησής τους.»

12 Το άρθρο 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48 ορίζει:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι δικαιούχοι να δύνανται να στραφούν κατά ενδιάμεσου οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, με την επιφύλαξη του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας [2001/29].»

Το εθνικό δίκαιο

13 Το άρθρο 87, παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του νόμου της 30ής Ιουνίου 1994 περί του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (*Belgisch Staatsblad*, 27 Ιουλίου 1994, σ. 19297), το οποίο μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29 και το άρθρο 11 της οδηγίας 2004/48, ορίζει:

«Ο πρόεδρος πρωτοδικών [...] διαπιστώνει την ύπαρξη και διατάσσει την παύση κάθε προσβολής δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικού δικαιώματος.

Δύναται επίσης να εκδώσει διαταγή παύσεως της προσβολής κατά των ενδιάμεσων των οποίων οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται από τρίτον για να προσβληθεί δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα.»

14 Τα άρθρα 20 και 21 του νόμου της 11ης Μαρτίου 2003 περί ορισμένων νομικών πτυχών των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας (*Belgisch Staatsblad*, 17 Μαρτίου 2003, σ. 12962) μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο τα άρθρα 14 και 15 της οδηγίας 2000/31.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

15 Η SABAM είναι εταιρία διαχείρισεως η οποία εκπροσωπεί τους δημιουργούς, τους συνθέτες και τους εκδότες μουσικών έργων. Στο πλαίσιο αυτό, είναι επιφορτισμένη, μεταξύ άλλων, με το να επιτρέπει την από τρίτους χρήση των προστατευόμενων έργων εκείνων τους οποίους εκπροσωπεί.

16 Η Netlog εκμεταλλεύεται μια πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης μέσω του διαδικτύου στην οποία κάθε πρόσωπο εγγεγραμμένο σε αυτήν λαμβάνει έναν προσωπικό χώρο που αποκαλείται «προφίλ», τον οποίο ο χρήστης αυτός μπορεί να γεμίσει ο ίδιος και ο οποίος είναι προσβάσιμος σε παγκόσμια κλίμακα.

17 Η πλατφόρμα αυτή, η οποία καθημερινά χρησιμοποιείται από δεκάδες εκατομμυρίων προσώπων, έχει ως κύρια λειτουργία τη δημιουργία εικονικών κοινοτήτων μέσω των οποίων τα πρόσωπα αυτά μπορούν να επικοινωνήσουν μεταξύ τους και έτσι να συνάψουν φιλίες. Στο προφίλ τους, οι χρήστες μπορούν μεταξύ άλλων να τηρούν ημερολόγιο, να αναφέρουν τους τρόπους διασκεδάσεώς τους και τις προτιμήσεις τους, να δείχνουν τους φίλους τους, να αναρτούν προσωπικές φωτογραφίες ή να δημοσιεύουν αποσπάσματα από βίντεο.

18 Παρά ταύτα, η SABAM θεώρησε ότι το κοινωνικό δίκτυο της Netlog παρέχει σε όλους τους χρήστες επίσης τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν, μέσω του προφίλ τους, μουσικά και οπτικοακουστικά έργα του ρεπερτορίου της SABAM θέτοντάς τα στη διάθεση του κοινού κατά τέτοιον τρόπο ώστε άλλοι χρήστες του εν λόγω δικτύου να μπορούν να αποκτήσουν πρόσβαση σε αυτά, και τούτο χωρίς άδεια της SABAM και χωρίς η Netlog να καταβάλλει αμοιβή προς τούτο.

19 Τον Φεβρουάριο του 2009, η SABAM απευθύνθηκε στη Netlog προκειμένου να συνάψει σύμβαση σχετικά με την καταβολή από την Netlog αμοιβής για τη χρήση του ρεπερτορίου της SABAM.

20 Με έγγραφο της 2ας Ιουνίου 2009, η SABAM κάλεσε τη Netlog να αναλάβει τη δέσμευση να παύσει αμέσως και στο μέλλον να θέτει χωρίς άδεια στη διάθεση του κοινού μουσικά και οπτικοακουστικά έργα του ρεπερτορίου της.

21 Στις 23 Ιουνίου 2009, η SABAM άσκησε κατά της Netlog ενώπιον του προέδρου του *rechtbank van eerste aanleg te Brussel* αγωγή βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 1, του νόμου της 30ής Ιουνίου 1994 περί του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, ζητώντας μεταξύ άλλων να διαταχθεί η Netlog να παύσει αμέσως κάθε παράνομη διάθεση των μουσικών ή οπτικοακουστικών έργων του ρεπερτορίου της SABAM, με απειλή χρηματικής ποινής 1 000 ευρώ ανά ημέρα καθυστερήσεως.

22 Συναφώς, η Netlog υποστήριξε ότι το να γίνει δεκτή η αγωγή της SABAM θα καταλήξει στο να της επιβληθεί γενική υποχρέωση ελέγχου, πράγμα που απαγορεύεται από το άρθρο 21, παράγραφος 1, του νόμου της 11ης Μαρτίου 2003 περί ορισμένων νομικών πτυχών των υπηρεσιών της κοινωνίας της

πληροφορίας, το οποίο μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31.

23 Επιπλέον, η Netlog υποστήριξε, χωρίς να αντικρουστεί από τη SABAM, ότι η ευδοκίμηση μιας τέτοιας αγωγής μπορεί να καταλήξει στο να διαταχθεί να θέσει σε λειτουργία, για όλη την πελατεία της, in abstracto και προληπτικά, με δικά της έξοδα και χωρίς χρονικό περιορισμό, ένα σύστημα φιλτραρίσματος του μεγαλύτερου μέρους των αποθηκευμένων στους διακομιστές της πληροφοριών, προκειμένου να εντοπίζει εκεί ηλεκτρονικά αρχεία που περιέχουν μουσικά, κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα επί των οποίων η SABAM διατείνεται ότι έχει δικαιώματα και, στη συνέχεια, να μπλοκάρει την ανταλλαγή τους.

24 Πάντως, διατείνεται ότι η θέση σε λειτουργία ενός τέτοιου συστήματος φιλτραρίσματος πιθανότατα θα έχει ως αποτέλεσμα να πρέπει να υποβάλλει προσωπικά δεδομένα σε επεξεργασία η οποία θα πρέπει να στοιχεί με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που αφορούν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και του απορρήτου των επικοινωνιών.

25 Υπό τις συνθήκες αυτές, το rechtbank van eerste aanleg te Brussel αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να θέσει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Παρέχουν οι οδηγίες 2001/29 και 2004/48, σε συνδυασμό με τις οδηγίες 95/46, 2000/31 και 2002/58, ερμηνευόμενες ιδίως με γνώμονα τα άρθρα 8 και 10 της [υπογραφείσας στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950] Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να επιτρέπουν σε εθνικό δικαστή, ο οποίος εκδικάζει επί της ουσίας μια υπόθεση, και με βάση μόνο τη νομοθετική διάταξη που ορίζει ότι: “[Οι εθνικοί δικαστές] δύνανται επίσης να εκδώσουν διαταγή παύσεως της προσβολής κατά των ενδιαμέσων των οποίων οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται από τρίτον για να προσβληθεί δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα”, να διατάξει έναν πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας να θέσει σε λειτουργία, για ολόκληρη την πελατεία του, in abstracto και προληπτικά, με δικά του έξοδα και χωρίς χρονικό περιορισμό, ένα σύστημα φιλτραρίσματος του μεγαλύτερου μέρους των αποθηκευμένων στους διακομιστές του πληροφοριών προκειμένου να εντοπίζει εκεί ηλεκτρονικά αρχεία που περιέχουν μουσικά, κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα επί των οποίων η SABAM διατείνεται ότι έχει δικαιώματα και στη συνέχεια να μπλοκάρει την ανταλλαγή τους;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

26 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί στην ουσία να διευκρινιστεί αν οι οδηγίες 2000/31, 2001/29, 2004/48, 95/46 και 2002/58, συνδυαζόμενες μεταξύ τους και ερμηνευόμενες με γνώμονα τις απαιτήσεις που απορρέουν από την προστασία των εφαρμοστέων θεμελιωδών δικαιωμάτων, αποκλείουν να διατάξει εθνικός δικαστής έναν πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας να θέσει σε λειτουργία σύστημα φιλτραρίσματος

- των πληροφοριών που έχουν αποθηκεύσει στους διακομιστές του οι χρήστες των υπηρεσιών του·
- το οποίο εφαρμόζεται αδιακρίτως για το σύνολο των χρηστών αυτών·
- προληπτικώς·
- με δικά του αποκλειστικώς έξοδα, και
- χωρίς χρονικό περιορισμό,

ικανό να εντοπίσει ηλεκτρονικά αρχεία που περιέχουν μουσικά, κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, επί των οποίων ο ενάγων διατείνεται ότι έχει δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, με σκοπό να μπλοκάρει την προσβάλλουσα το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας θέση των εν λόγω έργων στη διάθεση του κοινού (στο εξής: επίμαχο σύστημα φιλτραρίσματος).

27 Εν προκειμένω, κατ' αρχάς δεν αμφισβητείται ότι κάποιος που εκμεταλλεύεται μια πλατφόρμα

κοινωνικής δικτύωσης μέσω του διαδικτύου, όπως η Netlog, αποθηκεύει στους διακομιστές του πληροφορίες που παρέχονται από χρήστες της πλατφόρμας αυτής, σχετικές με το προφίλ τους, και ότι έτσι είναι πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας υπό την έννοια του άρθρου 14 της οδηγίας 2000/31.

28 Στη συνέχεια, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29 και το άρθρο 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48, οι κάτοχοι δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας δύνανται να ζητήσουν την έκδοση δικαστικής αποφάσεως κατά όσων εκμεταλλεύονται πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης μέσω του διαδικτύου, όπως η Netlog, οι οποίοι ενεργούν ως ενδιάμεσοι υπό την έννοια των εν λόγω διατάξεων, δεδομένου ότι οι υπηρεσίες τους δύνανται να χρησιμοποιηθούν από χρήστες μιας τέτοιας πλατφόρμας για να προσβληθούν δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.

29 Επιπλέον, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η εξουσία την οποία χορηγούν στα εθνικά δικαστήρια οι διατάξεις αυτές πρέπει να τους παρέχει τη δυνατότητα να διατάσσουν τους εν λόγω ενδιάμεσους να λαμβάνουν μέτρα όχι μόνο για την παύση των ήδη γενομένων προσβολών δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μέσω των υπηρεσιών τους της κοινωνίας της πληροφορίας, αλλά και για την αποτροπή νέων προσβολών (βλ. απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2011, C-70/109, Scarlet Extended, δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 31).

30 Τέλος, από την ίδια νομολογία προκύπτει ότι τα των διαταγών, τα οποία πρέπει να καθοριστούν από τα κράτη μέλη δυνάμει των εν λόγω άρθρων 8, παράγραφος 3 και 11, τρίτη περίοδος, όπως τα των εφαρμοστέων προϋποθέσεων και τα της ακολουθητέας διαδικασίας, εμπίπτουν στο εθνικό δίκαιο (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Scarlet Extended, σκέψη 32).

31 Στο πλαίσιο αυτό, οι κανόνες που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, όπως και η εφαρμογή τους από τα εθνικά δικαστήρια, πρέπει να σέβονται τους περιορισμούς που απορρέουν από τις οδηγίες 2001/29 και 2004/48, καθώς και από τις πηγές δικαίου στις οποίες παραπέμπουν οι οδηγίες αυτές (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Scarlet Extended, σκέψη 33).

32 Έτσι, σύμφωνα με τη δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2001/29 και το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48, οι εν λόγω κανόνες δεν μπορούν να θίξουν τις διατάξεις της οδηγίας 2000/31 και, ακριβέστερα, τα άρθρα της 12 έως 15 (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Scarlet Extended, σκέψη 34).

33 Κατά συνέπεια, οι ίδιοι κανόνες πρέπει να συνάδουν μεταξύ άλλων με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31, το οποίο απαγορεύει στις εθνικές αρχές να λαμβάνουν μέτρα που θα υποχρέωναν έναν πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας να προβαίνει σε γενικό έλεγχο των πληροφοριών που αποθηκεύει (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Scarlet Extended, σκέψη 35).

34 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι μια τέτοια απαγόρευση καταλαμβάνει μεταξύ άλλων εθνικά μέτρα που θα υποχρέωναν έναν ενδιάμεσο πάροχο, όπως ένας πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας, να προβεί σε δραστικό έλεγχο του συνόλου των δεδομένων κάθε ενός πελάτη του για να αποτραπεί κάθε μελλοντική προσβολή δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Επιπλέον, μια τέτοια υποχρέωση γενικού ελέγχου θα ήταν ασύμβατη με το άρθρο 3 της οδηγίας 2004/48, το οποίο ορίζει ότι τα κατά την οδηγία αυτή μέτρα πρέπει να είναι επιεική και αναλογικά και δεν πρέπει να είναι σε υπερβολικό βαθμό δαπανηρά (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Scarlet Extended, σκέψη 36).

35 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξεταστεί αν η επίμαχη στην κύρια δίκη διαταγή, η οποία θα επέβαλλε στον πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας να θέσει σε λειτουργία το επίμαχο σύστημα φιλτραρίσματος, θα τον υποχρέωνε να προβεί, στο πλαίσιο αυτό, σε δραστικό έλεγχο του συνόλου των δεδομένων κάθε ενός χρήστη των υπηρεσιών του για να αποτραπεί κάθε μελλοντική προσβολή δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

36 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η θέση αυτού του συστήματος φιλτραρίσματος σε λειτουργία θα είχε ως συνέπεια:

- ότι ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας κατ' αρχάς θα εντόπιζε, στο σύνολο των ηλεκτρονικών αρχείων που έχουν αποθηκεύσει στους διακομιστές του όλοι οι χρήστες των υπηρεσιών του, τα ηλεκτρονικά αρχεία που μπορούν να περιέχουν έργα επί των οποίων οι κάτοχοι δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας διατείνονται ότι έχουν δικαιώματα·
- ότι στη συνέχεια θα καθόριζε ποια από τα ηλεκτρονικά αυτά αρχεία έχουν με παράνομο τρόπο αποθηκευθεί και τεθεί στη διάθεση του κοινού, και
- ότι τέλος θα μπλόκαρε τη διάθεση στο κοινό των ηλεκτρονικών αρχείων που έχει θεωρήσει ως παράνομα.

37 Έτσι, ένας τέτοιος προληπτικός έλεγχος θα απαιτούσε δραστική παρατήρηση των ηλεκτρονικών αρχείων που οι χρήστες αποθηκεύουν στον πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας και θα αφορούσε τόσο όλες σχεδόν τις κατ' αυτόν τον τρόπο αποθηκευμένες πληροφορίες όσο και το σύνολο των χρηστών των υπηρεσιών του παρόχου αυτού (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση *Scarlet Extended*, σκέψη 39).

38 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι η διαταγή προς τον πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας να θέσει σε λειτουργία το επίμαχο σύστημα φιλτραρίσματος θα τον υποχρέωνε να προβεί σε δραστικό έλεγχο όλων σχεδόν των δεδομένων που αφορούν το σύνολο των χρηστών των υπηρεσιών του, προκειμένου να αποτρέψει κάθε μελλοντική προσβολή δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Επομένως, η εν λόγω διαταγή θα επέβαλλε στον πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας έναν γενικό έλεγχο τον οποίο απαγορεύει το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/31 (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση *Scarlet Extended*, σκέψη 40).

39 Για να εκτιμηθεί αν η διαταγή αυτή θα ήταν σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης, πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις που απορρέουν από την προστασία των εφαρμοστέων θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως εκείνα που ανέφερε το αιτούν δικαστήριο.

40 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη διαταγή έχει ως σκοπό να διασφαλίσει την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, τα οποία αποτελούν μέρος του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, από ενδεχόμενες προσβολές οφειλόμενες στη φύση και στο περιεχόμενο ορισμένων πληροφοριών αποθηκευμένων και τιθεμένων στη διάθεση του κοινού μέσω της υπηρεσίας που παρέχει ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας.

41 Ασφαλώς, η προστασία του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας κατοχυρώνεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης). Παρά ταύτα, ουδόλως από τη διάταξη αυτή, ούτε και από τη νομολογία του Δικαστηρίου, προκύπτει ότι ένα τέτοιο δικαίωμα είναι απαραβίαστο και ότι επομένως η προστασία του πρέπει να διασφαλίζεται με απόλυτο τρόπο (προαναφερθείσα απόφαση *Scarlet Extended*, σκέψη 43).

42 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 62 έως 68 της αποφάσεως της 29ης Ιανουαρίου 2008, C-275/06, *Promusicae* (Συλλογή 2008, σ. I-271), η προστασία του θεμελιώδους δικαιώματος της ιδιοκτησίας, μέρος του οποίου αποτελούν τα δικαιώματα που συνδέονται με τη διανοητική ιδιοκτησία, πρέπει να σταθμίζεται με την προστασία άλλων θεμελιωδών δικαιωμάτων.

43 Ακριβέστερα, από τη σκέψη 68 της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει ότι οι εθνικές αρχές και τα εθνικά δικαστήρια, στο πλαίσιο των μέτρων που λαμβάνουν για την προστασία των κατόχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, οφείλουν να διασφαλίζουν δίκαιη εξισορρόπηση μεταξύ της προστασίας του δικαιώματος αυτού και της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσώπων που θίγονται από τέτοια μέτρα.

44 Έτσι, υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, οι εθνικές αρχές και τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν, μεταξύ άλλων, να διασφαλίζουν δίκαιη εξισορρόπηση μεταξύ της προστασίας του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, της οποίας απολαύουν οι κάτοχοι δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, και της προστασίας της επιχειρηματικής ελευθερίας της οποίας απολαύουν οι

επιχειρηματίες, όπως οι πάροχοι υπηρεσιών φιλοξενίας, βάσει του άρθρου 16 του Χάρτη (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Scarlet Extended, σκέψη 46).

45 Πάντως, στην υπόθεση της κύριας δίκης, η διαταγή να τεθεί σε λειτουργία το επίμαχο σύστημα φιλτραρίσματος θα έχει ως συνέπεια να ελέγχεται, προς το συμφέρον των δικαιούχων αυτών, το σύνολο ή το μεγαλύτερο μέρος των πληροφοριών που έχουν αποθηκευθεί στον περί ου πρόκειται πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας, επιπλέον δε ο έλεγχος αυτός δεν θα υπόκειται σε χρονικό περιορισμό, θα αφορά κάθε μελλοντική προσβολή και θα προϋποθέτει ότι θα πρέπει να προστατεύονται όχι μόνο τα υφιστάμενα έργα, αλλά και τα έργα που δεν είχαν ακόμη δημιουργηθεί κατά την έναρξη της λειτουργίας του εν λόγω συστήματος.

46 Έτσι, μια τέτοια διαταγή θα συνεπαγόταν κατάφωρη προσβολή της επιχειρηματικής ελευθερίας του παρόχου υπηρεσιών φιλοξενίας επειδή θα τον υποχρέωνε να θέσει σε λειτουργία ένα σύστημα πληροφορικής που είναι περίπλοκο και δαπανηρό και θα λειτουργεί σε μόνιμη βάση με δικά του αποκλειστικώς έξοδα, πράγμα που επιπλέον θα ήταν αντίθετο με τις προϋποθέσεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48, το οποίο απαιτεί να μην είναι άνευ λόγου περίπλοκα ή δαπανηρά τα μέτρα που λαμβάνονται για να διασφαλιστεί η προστασία των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Scarlet Extended, σκέψη 48).

47 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι η διαταγή να τεθεί σε λειτουργία το επίμαχο σύστημα φιλτραρίσματος πρέπει να κριθεί αντίθετη προς την απαίτηση να διασφαλιστεί δίκαιη εξισορρόπηση μεταξύ, αφενός, της προστασίας του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, της οποίας απολαύουν οι κάτοχοι δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, και της προστασίας της επιχειρηματικής ελευθερίας της οποίας απολαύουν οι επιχειρηματίες όπως οι πάροχοι υπηρεσιών φιλοξενίας (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Scarlet Extended, σκέψη 49).

48 Επιπλέον, τα αποτελέσματα της εν λόγω διαταγής δεν θα περιορίζονταν στους παρόχους υπηρεσιών φιλοξενίας, δεδομένου ότι το επίμαχο σύστημα φιλτραρίσματος δύναται επίσης να θίξει θεμελιώδη δικαιώματα των χρηστών των υπηρεσιών του εν λόγω παρόχου, δηλαδή το δικαίωμά τους για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και την ελευθερία τους να λαμβάνουν ή να μεταδίδουν πληροφορίες, δικαιώματα που κατοχυρώνονται από τα άρθρα 8 και 11 του Χάρτη.

49 Συγκεκριμένα, η διαταγή να τεθεί σε λειτουργία το επίμαχο σύστημα φιλτραρίσματος θα συνεπαγόταν, αφενός, την αναγνώριση, τη συστηματική ανάλυση και την επεξεργασία των πληροφοριών οι οποίες αφορούν τα προφίλ που έχουν δημιουργήσει στο κοινωνικό δίκτυο οι χρήστες του δικτύου αυτού, οι δε πληροφορίες που έχουν σχέση με τα προφίλ αυτά αποτελούν προστατευόμενα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα επειδή, κατ' αρχήν, καθιστούν δυνατή την αναγνώριση των εν λόγω χρηστών (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Scarlet Extended, σκέψη 51).

50 Αφετέρου, η εν λόγω διαταγή θα μπορούσε ενδεχομένως να θίξει την ελευθερία πληροφορήσεως, επειδή το σύστημα αυτό ενδέχεται να μη διακρίνει επαρκώς μεταξύ παρανόμου και νομίμου περιεχομένου, οπότε η λειτουργία του θα μπορούσε ενδεχομένως να μπλοκάρει επικοινωνίες με νόμιμο περιεχόμενο. Συγκεκριμένα, δεν αμφισβητείται ότι η απάντηση στην ερώτηση αν μια μετάδοση είναι νόμιμη ή όχι εξαρτάται επίσης από την εφαρμογή νόμιμων εξαιρέσεων από το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, οι οποίες ποικίλλουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Επιπλέον, σε ορισμένα κράτη μέλη, ορισμένα έργα ενδέχεται να αποτελούν κοινό κτήμα ή να διατίθενται δωρεάν στο διαδίκτυο από τους περί ου πρόκειται δημιουργούς (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Scarlet Extended, σκέψη 52).

51 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι το περί ου πρόκειται εθνικό δικαστήριο, αν εκδώσει τη διαταγή με την οποία ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας θα υποχρεώνεται να θέσει σε λειτουργία το επίμαχο σύστημα φιλτραρίσματος, δεν θα τηρήσει την απαίτηση να διασφαλίσει δίκαιη εξισορρόπηση

μεταξύ, αφενός, του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας και, αφετέρου, της επιχειρηματικής ελευθερίας, του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ελευθερίας λήψεως ή μεταδόσεως πληροφοριών (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Scarlet Extended, σκέψη 53).

52 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, στο ερώτημα που τέθηκε πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι οι οδηγίες 2000/31, 2001/29 και 2004/48, συνδυαζόμενες μεταξύ τους και ερμηνευόμενες με γνώμονα τις απαιτήσεις που απορρέουν από την προστασία των εφαρμοστέων θεμελιωδών δικαιωμάτων, αποκλείουν να διαταχθεί με δικαστική απόφαση ένας πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας να θέσει σε λειτουργία το επίμαχο σύστημα φιλτραρίσματος.

Επί των δικαστικών εξόδων

53 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

Οι οδηγίες:

– **2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»):**

– **2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, και**

– **2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας,**

συνδυαζόμενες μεταξύ τους και ερμηνευόμενες με γνώμονα τις απαιτήσεις που απορρέουν από την προστασία των εφαρμοστέων θεμελιωδών δικαιωμάτων, αποκλείουν να διατάξει εθνικός δικαστής έναν πάροχο υπηρεσιών φιλοξενίας να θέσει σε λειτουργία σύστημα φιλτραρίσματος:

– **των πληροφοριών που έχουν αποθηκεύσει στους διακομιστές του οι χρήστες των υπηρεσιών του·**

– **το οποίο εφαρμόζεται αδιακρίτως για το σύνολο των χρηστών αυτών·**

– **προληπτικώς·**

– **με δικά του αποκλειστικώς έξοδα, και**

– **χωρίς χρονικό περιορισμό,**

ικανό να εντοπίσει ηλεκτρονικά αρχεία που περιέχουν μουσικά, κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, επί των οποίων ο ενάγων διατείνεται ότι έχει δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, με σκοπό να μπλοκάρει την προσβάλλουσα το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας θέση των εν λόγω έργων στη διάθεση του κοινού.

(υπογραφές)